



Komise ukládá pokutu společnostem Fiat v Lucembursku a Starbucks v Nizozemsku za neoprávněné daňové výhody

Brusel 21. října 2015

Evropská komise dospěla k závěru, že Lucembursko poskytovalo selektivní daňovou výhodu společnosti Fiat Finance and Trade a Nizozemsko stejným způsobem zvýhodňovalo společnost Starbucks. Podle pravidel EU pro státní podporu jednaly v rozporu s právem.

„Rozhodnutí o daňovém režimu, která uměle snižují daňovou zátěž společností, nejsou v souladu s pravidly EU pro státní podporu. Jedná se o protiprávní opatření,“ upozorňuje evropská komisařka pro hospodářskou soutěž Margrethe Vestagerová a dodává: *„Doufám, že dnešní rozhodnutí budou v tomto směru jasným signálem pro státní správy i podnikatelský sektor. Všechny společnosti – bez ohledu na jejich velikost nebo počet zemí, kde působí – by se měly vlastní spravedlivou měrou podílet na placení daní.“*

V návaznosti na hloubková šetření, jež byla zahájena v [červnu 2014](#), dospěla Komise k závěru, že Lucembursko a Nizozemsko poskytovaly vybraným firmám selektivní daňové výhody – prvně jmenovaná země zvýhodňovala finanční společnost skupiny Fiat a druhá pak pražírnu kávy Starbucks. Rozhodnutí o daňovém režimu, která v těchto zemích vydaly příslušné berní úřady, uvedeným společnostem uměle snižovala splatnou daň.

Rozhodnutí o daňovém režimu jako taková jsou zcela v souladu s právem. Jedná se o přísliby, jejichž prostřednictvím daňová správa vyjasňuje společnostem způsob, jak se bude v jejich případě vypočítávat daň z příjmu právnických osob nebo jak se u nich budou uplatňovat zvláštní daňová ustanovení. V případě obou prošetřovaných rozhodnutí však země schválily **umělé a komplexní metodiky** pro stanovování zdanitelných zisků předmětných společností. Tyto metodiky přitom neodrážejí **ekonomickou realitu**. Jedná se především o to, že ceny zboží a služeb, které si mezi sebou prodávají společnosti v rámci skupin Fiat a Starbucks (tzv. převodní ceny), neodpovídají tržním podmínkám. Výsledkem je, že zisk pražírny Starbucks byl z většiny převáděn do zahraničí, kde se rovněž nezdaňoval, a že finanční společnost skupiny Fiat zdaňovala pouze malý díl svého skutečného zisku.

Podle ujednání pravidel pro státní podporu se jedná o protiprávní jev: v rozhodnutích o daňovém režimu nelze používat metodiky (bez ohledu na jejich složitost), jež slouží ke stanovování převodních cen bez jakéhokoli hospodářského odůvodnění a jež neoprávněně přesouvají zisky s cílem snížit určité společnosti výši odváděných daní. Daná společnost by totiž byla oproti svým konkurentům nespravedlivě zvýhodněna, protože ostatní podniky (typicky malé a střední) nakupují zboží a služby za tržní ceny, a platí tedy daně na základě svých skutečných zisků.

Komise proto Lucembursku a Nizozemsku nařídila, aby od společností Fiat a Starbucks vybraly dlužnou daň. Země mají tímto způsobem odstranit nespravedlivé konkurenční zvýhodnění, jemuž se uvedené firmy těšily, a znovu zaujmout rovný přístup, pokud jde o zacházení s dalšími společnostmi v podobných situacích. Každý ze jmenovaných podniků má zaplatit nejméně 20 milionů eur. Společnosti již také nemohou dále využívat výhodného daňového zacházení, které jim vyšetřovaná opatření zajišťovala.

Práce Komise však tímto nekončí – rozhodování o daňových režimech má být prozkoumáno ve všech členských státech EU. V tuto chvíli proto nelze vyloučit možnost, že Komise zahájí formální vyšetřování i v dalších případech, nabude-li dojmu, že rozhodnutí o daňovém režimu porušují pravidla EU pro státní podporu. V současné době se již formálně vyšetřují rozhodnutí o daňovém režimu, jež byla přijata v Belgii, Irsku a Lucembursku. Každý případ se posuzuje podle konkrétních okolností a dnešní rozhodnutí nijak nepředjímají výsledek dosud otevřených šetření.

Fiat

Společnost Fiat Finance and Trade se sídlem v Lucembursku poskytuje finanční služby (např. vnitroskupinové úvěry) ostatním automobilovým podnikům v rámci skupiny Fiat. S evropskými společnostmi skupiny Fiat uzavírá mnoho různých transakcí.

Z šetření Komise vyplynulo, že lucemburské orgány vydaly v roce 2012 rozhodnutí o daňovém režimu,

kteře společnost Fiat Finance and Trade selektivně zvýhodnilo, neboť jí od roku 2012 neoprávněně snížilo daňovou zátěž o 20 až 30 milionů eur.

Vzhledem k tomu, že společnost Fiat Finance and Trade funguje obdobně jako banka, její zdanitelný zisk lze stanovit podobným způsobem, a sice tak, že se vypočte návratnost kapitálu, jež podnik vynaložil na své finanční aktivity. V případě prošetřovaného rozhodnutí však byla přijata umělá a velmi složitá metodika, která se pro výpočet zdanitelného zisku s ohledem na tržní podmínky nehodí.

Opatření uměle snižuje daňovou zátěž společnosti Fiat Finance and Trade především dvěma způsoby:

- Vzhledem k řadě **ekonomicky neopodstatnitelných předpokladů a úprav směrem dolů** pracuje rozhodnutí o daňovém režimu s mnohem nižším vlastním kapitálem, než jaký společnost skutečně má.
- Také odhadovaná **odměna**, jež se na tento mnohem nižší kapitál uplatňuje pro daňové účely, je o mnoho nižší než tržní sazby.

Společnost Fiat Finance and Trade tak ve výsledku platila daně jen na základě malé části svého skutečného účetního kapitálu a velmi nízkých odměn. Vypočítává-li se zdanitelný zisk podle kapitálu, musí být úroveň kapitalizace společnosti v zásadě přiměřená obvyklým mírám ve finančním odvětví. Také uplatňovaná odměna musí odpovídat tržním podmínkám. Z posouzení Komise vyplynulo, že pokud by odhady kapitálu a odměny použité v případě společnosti Fiat Finance and Trade odpovídaly tržním podmínkám, zdanitelné zisky vykazované v Lucembursku by byly dvacetkrát vyšší.



Starbucks

Společnost Starbucks Manufacturing EMEA BV („Starbucks Manufacturing“) sídlí v Nizozemsku a v rámci skupiny Starbucks je jediným subjektem zaměřeným na pražení kávy, jež v Evropě působí. Prodává a distribuuje praženou kávu a kavářské výrobky (např. šálky, balené občerstvení, pečivo) provozováním Starbucks v Evropě, na Středním východě a v Africe.

Šetření Komise ukázalo, že tato společnost byla selektivně zvýhodněna nizozemskými orgány, neboť ty jí v roce 2008 prostřednictvím rozhodnutí o daňovém režimu neoprávněně snížily daňovou zátěž. Podnik tak od té doby na daních zaplatil o 20 až 30 milionů eur méně. Rozhodnutí uměle snižovalo daňovou zátěž společnosti zejména dvěma způsoby:

- Společnost Starbucks Manufacturing platí velmi vysoké **licenční poplatky** za výrobní *know-how* společnosti Alki, jež patří do skupiny Starbucks a sídlí ve Spojeném království.
- Platí rovněž **neúměrně vysokou cenu** za zelené kávové boby společnosti Starbucks Coffee Trading SARL usazené ve Švýcarsku.

Šetření Komise prokázalo, že licenční poplatky vyplácené společnosti Alki jsou neospravedlnitelné, neboť patřičně neodrážejí tržní hodnotu. Společnost Starbucks Manufacturing je ostatně jediným subjektem, který musí za využívání *know-how* platit – od žádné jiné společnosti ze skupiny Starbucks ani od nezávislých subdodavatelských pražírů se v situacích, které jsou v zásadě stejné, licenční poplatky za totéž *know-how* nevyžadují. V případě společnosti Starbucks Manufacturing však účtování licenčních poplatků a jejich výše znamená, že je velká část zdanitelného zisku neoprávněně převáděna

na společnost Alki, která není povinná platit daň z příjmu právnických osob ani ve Spojeném království, ani v Nizozemsku.

Při šetření se navíc zjistilo, že základ daně také nepatřičně snižuje značně přehnaná cena, kterou společnost Starbucks Manufacturing platí za zelené kávové boby švýcarské společnosti Starbucks Coffee Trading SARL. Marže u bobů se od roku 2011 dokonce více než ztrojnásobila. Vzhledem k takto vysokým nákladům na hlavní výrobní surovinu by samotné pražení kávy vlastně nebylo dostatečně ziskové na to, aby společnost Starbucks Manufacturing mohla platit licenci za *know-how* společnosti Alki. Prostřednictvím licenčních poplatků se tudíž na společnost Alki převádí především zisk z prodeje jiných výrobků, které Starbucks ve svých provozovnách nabízí. Jedná se například o čaj, pečivo nebo šálky, na něž připadá většina firemního obrátu.



Navrácení podpory

Pravidla EU pro státní podporu v zásadě vyžadují navrácení neslučitelné podpory, aby se omezilo narušení hospodářské soutěže, které vyvolala. Komise v obou rozhodnutích stanovila metodiku pro výpočet hodnoty neoprávněného konkurenčního zvýhodnění. Jedná se konkrétně o rozdíl mezi tím, co společnosti Starbucks a Fiat zaplatily díky rozhodnutím o daňovém režimu, a tím, co by bývaly zaplatily, pokud by tato rozhodnutí vydána nebyla. Hodnota zvýhodnění činí u každé z těchto společností 20 až 30 milionů eur. Přesnou výši dodatečné daně však musí nyní vyměřit lucemburské a nizozemské daňové orgány na základě metodiky stanovené v rozhodnutích Komise.

Nové nástroje pro vyšetřování

Komise při těchto dvou šetřeních poprvé použila žádosti o informace, a to na základě rozhodnutí, které v červenci 2013 přijaly členské státy v Radě ([nařízení č. 734/2013](#)). S touto pravomocí může Komise v případě, že neobdrží dostatek informací od členského státu, ve kterém je státní podpora vyšetřována, požádat, aby jí veškeré tržní informace potřebné k posouzení daného opatření přímo poskytl jakýkoliv jiný členský stát nebo jakýkoliv podnik (včetně podniku, který má z podpory prospěch, nebo jeho konkurentů). Tyto nové nástroje byly zavedeny v rámci [modernizace pravidel státní podpory, kterou Komise zahájila v roce 2012](#) a která má zajistit, aby se Komise při prosazování právních předpisů mohla soustředit na ty z podpor, u nichž narušení hospodářské soutěže hrozí nejvíce.

Další souvislosti

Způsoby, jak členské státy rozhodují o daňových režimech, šetří Komise od června 2013. V prosinci 2014 svůj [průzkum rozšířila](#) na všechny členské země. Komise rovněž pracuje na třech hloubkových šetřeních, která zahájila kvůli obavám, že by rozhodnutí o daňovém režimu mohla působit problémy z hlediska pravidel státní podpory. Kromě jednoho [belgického daňového režimu](#) jsou konkrétně prošetřovány případy společnosti [Apple v Irsku](#) a společnosti [Amazon v Lucembursku](#).

Boj proti daňovým únikům a podvodům patří k hlavním prioritám současné Komise. Ta v červnu letošního roku představila řadu iniciativ, jež mají řešit problematiku vyhýbání se daňovým povinnostem, zabezpečit udržitelné daňové příjmy a posílit jednotný trh pro podnikatele. Cílem

opatření navrhovaných v [akčním plánu Komise pro spravedlivé a efektivní zdaňování](#) je v EU výrazně zlepšit prostředí pro zdaňování právnických osob tak, aby bylo spravedlivější, účinnější a více podporovalo hospodářský růst. K stěžejním opatřením patří rámec k zajištění efektivního zdaňování tam, kde jsou generovány zisky, a strategie pro návrat k iniciativě společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (nový návrh se očekává v průběhu roku 2016). V březnu letošního roku předložila Komise [balíček v oblasti daňové transparentnosti](#), který v říjnu zaznamenal první úspěch – členské státy totiž po pouhých sedmi měsících jednání [dosáhly politické dohody](#) ohledně automatických výměn informací v souvislosti s rozhodnutími o daňovém režimu. Zmiňované právní předpisy pomohou zajistit výrazně vyšší transparentnost a budou odrazovat od toho, aby byla rozhodnutí o daňovém režimu zneužívána. To je dobrou zprávou pro podniky a spotřebitele, kteří budou mít z tohoto velmi užitečného daňového opatření i nadále prospěch, avšak za velmi přísného dohledu, tak aby byl zajištěn rámec pro spravedlivou daňovou soutěž.

Jakmile bude vyřešena otázka důvěrnosti údajů, budou rozhodnutí Komise v těchto věcech zveřejněna na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, a to v rejstříku státních podpor pod čísly [SA.38375](#) (Fiat) a [SA.38374](#) (Starbucks). Nová rozhodnutí ve věcech státní podpory zveřejněná na internetu a v *Úředním věstníku Evropské unie* jsou uvedena rovněž v elektronickém týdeníku State Aid Weekly e-News.

IP/15/5880

Kontaktní osoby:

[Ricardo CARDOSO](#) (+32 2 298 01 00)

[Yizhou REN](#) (+32 2 299 48 89)

Pro veřejnost: služba [Europe Direct](#), tel [00 800 67 89 10 11](#) nebo [e-mail](#)

Photos & Videos

